

[Tørnæs]

Vi kan give tilslutning til lovforslaget.

Alice Faber (SF):

Ungdomsarbejdsløsheden er et af vore største problemer; det er vi også kommet ind på ved det foregående forslag. Vi ved, at en gruppe unge nok aldrig får et arbejde i så lang en periode, at de bliver attraktive som arbejdstagere, så de kan opretholde livet ved at sælge deres arbejdskraft. Vi kalder dem af og til restgruppen, og de foranstaltninger, der hidtil er sat i værk imod ungdomsarbejdsløsheden, er meget sjældent attraktive for den gruppe, der ikke har lyst til eller evner til en boglig uddannelse.

Produktionshøjskolerne har formået at få nogle af disse unge i gang og fået dem udsluset til uddannelse eller arbejde. Produktionshøjskolerne har været en succes. De har vist sig velegnede til at inddrage og motivere disse unge både til videre uddannelse og til arbejde. Der er sket en kraftig ekspansion på området, ikke mindst i det sidste år. I 1984 er der, så vidt vides, kommet 20 nye skoler til.

Derfor er det godt, at undervisningsministeren kommer med et lovforslag om produktionshøjskoler, så de får nogle faste rammer at eksistere inden for. Men der er problemer med lovforslaget.

For det første: hvorfor må det ikke hedde en produktionshøjskole? Den tanke, der ligger bag ved højskolen med almen uddannelse blandet med kreative fag uden eksamenskrav, her i forbindelse med produktion og praktisk arbejde, er vigtig at fastholde. Navnet betyder noget og kan også betyde noget for de unges motivering til at komme på skolen. Derfor vil jeg foreslå, at vi fastholder navnet.

Hvorfor vil ministeren med dette lovforslag blande ungdomsskoler og produktionshøjskoler sammen? Produktionshøjskoler har en selvstændig bestyrelse med en medarbejderstab, der er specielt interesseret i aktiviteten på denne form for skole. En selvejende institution med en organisationsform, der er overskuelig og passer godt til denne form for aktivitet, skal man værne om. Hvorfor skal ungdomsskolen, der har en helt anden organisation og en meget, meget tungere organisation og meget forskelligartede aktiviteter for en meget bredere gruppe, nu også lave

produktionshøjskoler? Jeg vil gerne spørge ministeren, hvilket formål det skal tjene.

Men det værste er finansieringen. En fastlåsning af elevtallet på 1.650 pladser, når der i 1985 er kommet ca. 20 nye skoler til, er urimelig. Hvis der kommer flere elever, bliver tilskuddet til alle skoler nedsat. Så kan kommunerne betale noget mere. Det er da også meningen, at det om nogle år skal være kommunepenge, der dækker alle udgifterne ved disse aktiviteter. Fastsættelse på de årlige finanslove efter 1986, som der står i bemærkningerne, betyder vel en nedtrapning til nul om et par år. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er tilfældet.

Deltagergodtgørelsen er ikke reguleret siden 1978. Der har været store diskussioner om denne godtgørelse, men det er ikke rimeligt, at f.eks. unge på et par og tyve år ikke får mere ved at deltage i arbejde og undervisning på en produktionshøjskole, end de får ved at gå på bistandshjælp. Det ligger der ikke meget motivation i. Der ligger ikke meget motivation i at kunne hente 650 kr. pr. uge, der er A-indkomstbeskattede i modsætning til bistandshjælp. Det er urimeligt, at godtgørelsen ikke er blevet reguleret.

Vi vil gerne være med til et konstruktivt udvalgsarbejde om forslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Det radikale venstre kan også støtte det foreliggende lovforslag, som har til formål at give en varig hjemmel til at etablere produktionsskoler. Vi har den opfattelse, at produktionsskolerne repræsenterer en sådan nydannelse i det danske uddannelsesmønster, at de har krav på at få en mere fast placering. Det får de med lovforslaget her, hvis det vedtages.

Vi synes, det er rigtigt, at man på denne måde opsøger nye grupper af unge, der normalt ikke er særlig motiverede for uddannelse eller arbejde. Denne form for virksomhed, en kombination af arbejde, uddannelse og egentlig produktion, giver dem en bedre indgang, en bedre motivation til på et senere tidspunkt enten at tage en egentlig uddannelse eller beskæftigelse.

Jeg synes, det er interessant, at der i særlig grad i dette lovforslag lægges vægt på, at der skal tages hensyn til de enkelte deltageres ofte meget forskellige forudsætninger. Det